

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๑ /๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๘/๒๕๕๒

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่อง นายพงษ์อุดม จันทร์ทอง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ใช้อำนาจละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า นายพงษ์อุดม จันทร์ทอง (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ กรณีสืบเนื่องมาจากผู้ร้องได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทโดยเปิดเผยต่อจากบิดาซึ่งถึงแก่กรรมและพิชชา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ จนถึงปัจจุบันรวมเป็นระยะเวลากว่า ๒๒ ปี โดยมีได้มีผู้ใดคัดค้านหรือโต้แย้งสิทธิ จนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าหน้าที่กรมราชทัณฑ์ได้ลงสำรวจพื้นที่ และทำลายสิ่งปลูกสร้างของผู้ร้องในพื้นที่ดังกล่าวเสียหายจนทำให้ผู้ร้องต้องอพยพทั้งคนและสัตว์เลี้ยงออกนอกพื้นที่ และต่อมาหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องได้นำหนังสือ ส.ค. ๑ เลขที่ ๒๔๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลกระเปาะน้อย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ มาเป็นหลักฐานแสดงสิทธิ ซึ่งผู้ร้องอ้างว่าไม่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนที่ดินดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ กบ. ๔๓๒ โดยให้เหตุผลว่า “สงวนไว้ใช้ในกิจการราชทัณฑ์” เพื่อดำเนินโครงการ “เรือนจำชั่วคราวแห่งที่ ๒” ของเรือนจำจังหวัดกระบี่ ปัจจุบันที่ดินพิพาทดังกล่าวกำลังอยู่ในขั้นตอนดำเนินการยื่นออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง โดยผู้ร้องได้ดำเนินการคัดค้านมาโดยตลอด ผู้ร้องได้ใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน

- ๒ -

ทั้งหน่วยงานระดับท้องถิ่น สำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กรมราชทัณฑ์ รวมทั้งทำหนังสือเรียนไปยังสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา โดยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้มีคำวินิจฉัยตามหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ พร ๒๕/๕๖๑๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๕ สรุปได้ว่า การดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานธนารักษ์พื้นที่กระบี่ และพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินจังหวัดกระบี่ ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยชอบแล้ว ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดังกล่าว และการดำเนินการของหน่วยงานรัฐตามประมวลกฎหมายที่ดินละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง และผู้ร้องยังไม่ได้รับการเยียวยาความเดือดร้อนจากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ จึงยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

๑. เรียกเอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

๒. ตรวจสอบที่มาของหนังสือ ส.ค. ๑ เลขที่ ๒๔๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลกระบี่น้อย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ที่นำไปขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ กบ. ๔๑๒ และกำลังดำเนินการเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.)

๓. สั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ กบ. ๔๑๒ และยกเลิกโครงการเรือนจำชั่วคราวแห่งที่ ๒ ของเรือนจำจังหวัดกระบี่

๔. พิจารณาวินิจฉัยว่าประมวลกฎหมายที่ดินขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ มาตรา ๖ และมาตรา ๘๑ วรรคสอง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และมาตรา ๒๑๒ วรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

- ๓ -

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ แล้ว เห็นว่า ผู้ที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

๑. ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๒. บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

๓. ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามคำร้อง ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ใช้อำนาจละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และประมวลกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ มาตรา ๖ และมาตรา ๘๑ วรรคสอง แต่ผู้ร้องมิได้ระบุอย่างชัดเจนพอที่จะเข้าใจได้ว่าบทบัญญัติมาตราใดของประมวลกฎหมายที่ดลละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องตามที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ ประกอบกับผู้ร้องจะใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๒ ต้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ (๒) ได้แล้ว ดังนั้น คำร้องของผู้ร้องจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๑๑ /๒๕๕๒)

(นายจรูญ กักศิษนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจติมพล เอกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณรงค์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ